

עידו, אוהב האדם / נטע שפירא

דברים בהלוויה

יש בקיבוץ מרפסת שמי שהיה עובר לידה היה רואה זוג שדבק זה בזו, היה רואה אושר. עכשיו האושר איננו! עידו, נולדת בינואר 1971, ילד שישי בשישייה הבוגרת של הכיתה שלנו, בן זקונים לאברהם ונעמי. הוריו שרדו את איימי השואה ואיבדו בה את משפחותיהם. נעמי ואברהם כבר לא היו אז צעירים, אפילו מבוגרים במושגים של הימים ההם. הם אהבו אותך בכל ליבם ולכל אורך חייהם. נעמי גוננה עליך כפי שרק אם יודעת, ואברהם ליווה אותך בחיך טוב לב. הם קראו לך "עידו" במלרע ולא "עידו" במלעיל.

היית ילד מכונס בעולמו. בזמן הלימודים נפרדת מאתנו. תחילה הסתובבת בכל שביל וגינה והכרת כל חי וכל רמש השדה. היית כל כך זריז ומיומן, שידעת לארוב לחרדונים בטפסם על עצים, לזנק ולתפוס אותם - נראה אתכם עושים את זה!

בהמשך עברת ללמוד בבתי ספר אחרים, ובעצם רק כאנשים בוגרים נוצר שוב קשר בינינו. אני, ואנשים נוספים, הכרנו אותך בבגרותך כאדם טוב לב, צנוע, תם וישר, בעל אופקים אינטלקטואלים רחבים וסקרנות אדירה. כשלקחת על עצמך נושא, למדת אותו מהמסד עד הטפחות. בעיקר אהבת מוסיקה, עידו - זה מוסיקה. מי שעבר ליד ביתך שמע תמיד איזו פוגה של באך (באורגן או בצ'מבלו, ולא בפסנתר מודרני). בימים מסוימים שמעו גם איזו אופרה "קצרה" של ואגנר, רק 4 שעות... ואתה הכרת כל ביצוע. כן, אתה, ששני הוריו סבלו ואיבדו כל כך הרבה בשואה, אהבת כל כך את המוסיקה הגרמנית.

גם בעבודה הגעת למקום בו הייתה לך תרומה ייחודית ובו היית אוהב ומוערך על ידי שותפייך. עבדת בענף המזון במסירות ובדייקנות, שאפשר לכוון לפיהן את השעון: בשעה הזאת מזיזים שולחנות, בשעה הזאת שוטפים... רק תנסו להזיז את עידו מסדר היום שלו... והכל ברוח טובה. כולנו זוכרים את הצחוק המתגלגל. הייתה בך, עידו, אהבת אדם. כשהוריו בגרו התהפכו היוצרות - אתה טיפלת בהם במסירות ובאהבה אין קץ. לאחר מכן הקמת קשר זוגי עם אנה, שטיפלה באמא שלך. שמחנו כל כך לראות את האור הבוקע משניכם, תמיד ביחד, בחיך, בהרמוניה. חשבתי שהתחלת את החלק הכי טוב של החיים.

עידו, סלח לנו אם יכולנו להגיש לך עזרה ולא הגשנו. אם רק היינו יודעים משהו, אפילו ברמז. אנחנו אוהבים אותך, ועצובים כל כך על נפש טהורה שנגדעה מן העולם. איזה בזבז! נהיה טובים אחד לשני, נהיה קשובים למי שזקוק לעזרה, ואם ניפגש, עידו, בגלגול אחר, ודאי תהיה שם מוסיקה. שלום לך. לאנה ולמשפחת קלסקי - היו חזקים בעת הזאת, אנו אוהבים אתכם.

עידו עם קבוצת נרקיס בילדותם [למטה, משמאל]